

celu sprawdzenia danych przedstawionych przez podatnika w ramach jego deklaracji dotyczącej podatku dochodowego, ani prawa do brania udziału w sformułowaniu wniosku kierowanego do wezwanego państwa członkowskiego, ani prawa do uczestniczenia w przesłuchaniu świadków organizowanego w ostatnim z wymienionych państw.

- 2) Dyrektywa 77/799, zmieniona dyrektywą 2006/98, nie reguluje kwestii, w jakich warunkach podatnik może zakwestionować prawdziwość informacji przekazanej przez wezwane państwo członkowskie, a także nie nakłada żadnego szczególnego wymogu w odniesieniu do treści przekazywanej informacji.

(¹) Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — Vitālijs Drozdovs przeciwko AAS „Baltikums”

(Sprawa C-277/12) (¹)

(Obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 72/166/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Dyrektywa 90/232/EWG — Artykuł 1 — Wypadek drogowy — Zgon rodziców małoletniego powoda — Prawo do zadośćuczynienia dla dziecka — Szkada niematerialna — Zadośćuczynienie — Objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem)

(2013/C 367/28)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vitālijs Drozdovs

Strona pozwana: AAS „Baltikums”

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1) oraz art. 1 ust. 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. 1984, L 8, s. 17) — Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Określenie szkód obligatoryjnie pokrywanych z ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych — Możliwość włączenia

zadośćuczynienia za krzywdę w obligatoryjne odszkodowanie za uszkodzenie ciała — Uregulowanie krajowe przewidujące zadośćuczynienie za ból i cierpienie psychiczne w wysokości wyraźnie mniejszej niż kwota ustalona w dyrektywach do celów odszkodowania za uszkodzenia ciała

Sentencja

1) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności oraz art. 1 ust. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych należy interpretować w ten sposób, że obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych musi obejmować zadośćuczynienie za szkody niematerialne poniesione przez osoby bliskie poszkodowanych, którzy zmarli w wypadku drogowym, o ile zadośćuczynienie to jest przewidziane z tytułu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego przez właściwe dla sporu w postępowaniu głównym prawo krajowe.

2) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 72/166 i art. 1 ust. 1 i 2 drugiej dyrektywy 84/5 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom, zgodnie z którymi obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z ruchu pojazdów mechanicznych obejmuje zadośćuczynienie za szkodę niematerialną należną według krajowego prawa odpowiedzialności cywilnej z powodu śmierci członków bliskiej rodziny w wypadku drogowym jedynie do wysokości maksymalnej kwoty niższej od kwot określonych w art. 1 ust. 2 drugiej dyrektywy 84/5.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Niemcy) — Michael Schwarz przeciwko Stadt Bochum

(Sprawa C-291/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Paszport biometryczny — Odciski palców — Rozporządzenie (WE) nr 2252/2004 — Artykuł 1 ust. 2 — Ważność — Podstawa prawna — Procedura przyjęcia — Artykuły 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Prawo do ochrony danych osobowych — Proporcjonalność)

(2013/C 367/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Gelsenkirchen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Schwarz

Strona pozwana: Stadt Bochum

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Gelsenkirchen — Obowiązywanie art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. (Dz.U. L 142, s.1) z późniejszymi zmianami (Dz.U. L 188, s.127), w świetle art. 8 Karty praw podstawowych oraz art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Prawo osoby do otrzymania paszportu bez rejestracji jej odcisków palców

Sentencja

Analiza przedłożonego pytania nie wykazała okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 6 maja 2009 r.

(¹) Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republika Włosa

(Sprawa C-344/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez Republikę Włoską na rzecz Alcoa Trasformazioni — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność tej pomocy i nakazująca jej odzyskanie — Brak wykonania w wyznaczonym terminie)

(2013/C 367/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Conte i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włosa (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez C. Gerardisa, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia środków niezbędnych do wykonania art. 2–4 decyzji Komisji C(2009) 8112 z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie

pomocy państwa C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) i C 36/B/2006 (ex NN 38/2006) przekazanej przez Włochy na rzecz Alcoa Trasformazioni oraz naruszenie art. 288 TFUE

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków niezbędnych do odzyskania od beneficjentów pomocy państwa uznanej za bezprawną i niezgodną ze wspólnym rynkiem w art. 1 decyzji Komisji 2010/460/WE z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie pomocy państwa nr C 38/A/04 (ex NN 58/04) i nr C 36/B/06 (ex NN 38/06) przekazanej przez Włochy na rzecz Alcoa Trasformazioni, Republika Włosa uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 2 i 3 tej decyzji.
- 2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — RLvS Verlagsgesellschaft mbH przeciwko Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Sprawa C-391/12) (¹)

(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Zakres stosowania ratione personae — Wprowadzające w błąd pominięcia w artykułach sponsorowanych — Uregulowania państwa członkowskiego zakazujące wszelkich odpłatnych publikacji bez zamieszczenia wzmianki „ogłoszenie” („Anzeige”) — Pełna harmonizacja — Bardziej restrykcyjne przepisy — Wolność prasy)

(2013/C 367/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22), a w szczególności jej art. 3 ust. 5, art. 4 i art. 7 ust. 2 oraz pkt 11 załącznika I do niej — Wprowadzające w błąd pominięcia w artykułach sponsorowanych — Uregulowanie państwa członkowskiego zakazujące odpłatnych publikacji bez zamieszczenia wzmianki „ogłoszenie” („Anzeige”)